

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Historia Scholastica Magistri Petri comestoris sacre
scripture seriem breuem nimis [et] obscuram elucidans**

Petrus <Comestor>

Argentine, 1503

VD16 P 1829

Historia Numero[rum]

urn:nbn:de:hbz:466:1-30892

Numeroz

Historia numerorum,
Capitulum. I.

Marta hu

q

tus historie distinctio he
braice dz valedaber qd
sonat: z locut⁹ est. Apud
nos tñ et: nō habet. Ho
men grecū in scriptis noz

stris nō habem⁹. nā grece barefnotalias elz
lesmoth. Latine liber numeri vel numerozū
dicit. Et dz qñq; numeri pluraliter. vñ et dī
ci solet. legit hoc in numeris. Verito aut h
noie censet. qz q̄ttuoz pncipaliter hic nume
ratur De oī populo viri apti ad arma feren
da. Primogeniti leuite q̄ etiā bis numeranz
tur: mansiones p quas pfecti sunt. Sed nec
mulieres nec minoz

res. xx. annozum. nec
vulgus pmiscuū nec
debiles ad bella nu
merantur. Ad hanc
partē historie sic trās
it ioseph⁹. Moyses p̄dictā p̄stitutionē legū
dū sub sina morarent a deo cognouit et he
brais scriptā cōtradidit Cūq; circa legisla
tionez hec sufficere putaret: ad exercitiū milī
taris iura puerus est. z numerauit populoz
rū capita. s. pugnare valentū. Moyses dz
dñm sup h locutū fuisse dicens Locut⁹ ē dñs
ad moysen in deserto sinai in tabernaculo fe
deris p̄ma die mēsis sc̄di: anno sc̄do egressio
nis de egypto Et nota qz p̄mittit hic qdā
q̄ facta sūt i p̄mo mēse sc̄di anni. s. oblationē
rū. pncipū. quā fecerūt singuli singul diebū i
dedicatione tabernaculiz solēnitate p̄hase q̄
pprio noie dz pasca: i deserto. z forte sc̄tificatōe
leuitaz. De his tñ in

fraaget p recapitula
tionē. Prosequētes
ergo ordine libri: dī
cim⁹ qz moyses z aā
ron z. xij. pncipes tri
buū ex p̄cepto dñi
anno sc̄do mēse sc̄do
die p̄ma mensis nu
merauerūt viros p̄
ter tribū leui. a vicesi
mo anno z sup. Ioseph⁹ certū terminū po
sūt. s. vsq; ad. l. annū. et numerati sūt p gene
ratōes z familias z domos z noīa z capitā

Vulg⁹ pmiscuū vo
cant qdā egypti q̄ se
cuti erant eos egres
suros

Nota qz primū pas
ca fecerūt in egypto
Sc̄dm fecerūt in de
serto: de q̄ h loquit.
Tertū fecerūt i gres
su z itroitu terre pro
missiois in galgalis
Quartū fecerūt i ter
ra pmissionis.

singuloz. Hec aut. v. ad icalcationē tñ qdā
apposita tradūt z h et in iosue. s. p̄grue qdē
distingui pnt generatōes vel cognationes.
Vocat h tribū sp̄as. xij. familias: q̄ ex ip̄is fi
lijs patriarcharū p̄mo descenderūt. s. bi gra
tia. In vna tribu leui fuerūt tres familie. ca
athite. gersonite. merarite. Unaq; familia
multas habebat domos i q̄b; pprii p̄essamī
llas erāt. Q̄ addit. noīa et capita. intrāsitue
legendū est. i. capitū noīa. s. singuli hoīes in
eadē domo. Fuerūt aut i summa. d. c. l. iij. mī
lla q̄ngenti q̄nquaginta

De excubijs circa tabernaculū.

Capitulum. II.

Recepit etiam

p

dñs vt sp̄ poneret tabernaculū
i medio castrorū z filij isrl p̄ ḡrū

excubaret p turmas z cuneos qd p eodez h
accipit. Turma em̄ pprie. xxx. milia est. Et dz
cune⁹ q̄si cōueniens

multitudo. Excuba
re ei large hic accipit
Excubie et ppe diei.

Multitudo dz cune
us quasi conueus. a
cō z vntendo.

vigilie noctis. Terne tribū p̄ q̄ttuoz ptes taz
bernaculi excubabat ita tñ remoti: vt marīas
in medio plateas haberet. Eratq; ornar⁹ q̄si
fori rerū venaliū: singulis in ordine p̄stitut⁹
Opifices etiā artū in statōib; suis erāt: ita
vt vbi cōpetenter edificate castra eoz siml⁹
lima viderent. Judas itaq; isachar z zabu
lon castrametabant ad orientē. ruben syme
on. z gad ad meridiē effraim. beniamin. ma
nasses ad occidentē. dan. aser. z neptalim ad
aquilonē. Inter tabernaculū z castra excu
babāt leuite in tabernaculis suis. p̄p̄quios
res tabernaculo q̄ castris. Et excubabāt si
militer p̄ q̄ttuoz plagas moyses z aaron. cūz
suis ad orientē. reli q̄ ab his. Caathite ad me
ridiē sub custodia eleazar filij aaron excuba
bant. Filij aut gersonite ad occidentē. Mer
rarite ad septentrionē. z erant vntiq; sub cu
stodia ithamar.

De cōmutatiōe p̄mogenitoz. p leuitis

Capitulum. III.

Eparauit sibi do

l
mū⁹ tribū p leui p̄ p̄mogenitū q̄
tūc habebāt z iumenta leuitaz. p

p̄mogenitis iumentoz q̄si p̄mutatiōe faciēs
cum p̄lo. Primogenita em̄ oīa specialit⁹ tūc.

i 2

erant sua, qz cū occideret p̄mogenita egypti
pep̄cit p̄mogenitis eoz referuās ea sibi De
inceps tñ p̄pter idip̄m om̄ia p̄mogenita eoz
sanctificauit sibi in p̄petuū. Et maxime qz p̄
mitte q̄rumlibet fructuū debetur dño. Pro
his ergo p̄mogenitis q̄ tñc habebāt tulit s̄
b̄i tribū leui z iumēta eoz. et popul⁹ p̄moge
nita illa habuit pro leuitis et iumentis eoz.
Et ne duodenarius numer⁹ tribuū minues
retur: tribū manasse quasi p̄ leuitis instituit
effraim s̄o p̄ ioseph
Ne at̄ maior videre
tur numer⁹ leuitarū
q̄ p̄mogenitorū. et
ita iniqua esset p̄mu
tatio. ait dom̄n⁹ ad
moysen. Numera fi
lios leui masculos ab vno mense z supra. et
cū numerati essent: inuēti sūt. xxij. milia. No
ta tñ qz si diligēter attēdas i libro numeroz
numerū eoz p̄ familias inuenies. xxij. milia
et trecētos. Dicit hebre⁹. qz. ccc. erant i eis
p̄mogeniti: z ita tā erāt dñi. Itēz ait dñs ad
moysen. Numera p̄
mogēitos masculos
a mense vno z supra
Et inuenti sunt. xxij
m̄. cc. lxxij. Tulit at̄
moyses i p̄cio. cc. lxx
ij. q̄ superāt p̄ singu
la capita q̄ncq̄ siclos
ad mensurā sancrua
rij et dedit eos aaron z filiis suis iuxta ver
bum dñi.

De etate ministrantū in tabernaculoz de
differentia ministroz.
Capitulum. III.

Terūqz ait do/

minus ad moysen. Numera leui
tas a. xxx. anno vsqz ad. l. vt fuit
mibi in duobz. hi in tabernaculo portādo et
collocando. senes emerit i fuādo. Et cū nu
merati eēt. inuēti s̄
vij. milia. d. lxxx. lxx
tñ dicit. a. xxx. anno
que numerū annoz
in ordinatiōe sacer
dotū z nos obserua
mus. Isti deserebāt
tabernaculuz in buc

Jacob ei in b̄ndictio
ne filioz suoz p̄mis
serat filiis ioseph. qz
vterqz facturuz esset
tribum.

Ne ergo dānosa essz
illa p̄mutatio dño si
nō restauraret ei p̄
mogenitis qd̄ deerat
in leuitis. recepit p̄ qz
liber p̄mogenito q̄n
qz siclos argēteos.

Dēs. a. xxx. āno vsqz
ad. l. portabāt taber
naculum. z colloca
bant ea q̄ attinebant
Et q̄ erāt sup̄. l. eme
riti dicebant.

modū. qz nō licebat ea q̄ erāt vltra velū nūo
da videri. ideo p̄mo intrabāt sacerdotes et
involuebāt arcā p̄p̄tatorū z cherubin. Pri
us vero velū qd̄ añ pendeat. z post palliū
hyacintinū et candelabz aureū. altare z men
sam cū vtensilibz suis pallijs involuebant.
Tūc intrātes caathite p̄p̄ijs humerz oīa hec
inoluta deserebāt. Similiter z altare holo
causti cū vtensilibz suis vt quibusdā videt.
Berfonite vt breuiter dicam⁹. deponētes te
ctum tabernaculi. mollia ferebant in curribz
scz cortinas. saga. pelles rubricatas z hyacin
tinas. tentoriū qd̄ erat añ tabernaculuz. cor
tinas qz atrij. z funes z vasa mistici ij q̄ ad al
tare enei p̄tinebāt. De altari holocausti ta
cet liber a q̄ ferebāt. Pōt tñ dici: qz vasa ei⁹
ferebāt gersonite: vt
i libro hi. Ip̄z altare
caathite p̄p̄ijs hūerz
ferebant. Derarite
s̄o vt breuiter dicam⁹
oīa tabnaculi z atrij
que dura erāt. tabu
las. bases. vectes. co
lumnas. papillos. et
ea ferebāt curribz
Emeriti leuite nō ser
uebāt sic in ope. sed
posito tabernaculo
sedebāt custodes.

De quodam modo reddendī rem alienā.
Capitulum. V.

Inc precepit

dñs ei⁹ p̄ manus sacerdotū a
castrz leprosoz z semine fluētis
z factū est ita. Addidit qz dñs de. redditōe
aliene rei vt fieret cū
q̄nta pte capitis. Sz
qz in exodo videt di
cere p̄trariū. scz vt in
quadrupluz reddere
tur Ideo hucusqz di
stulim⁹ vt hic soluerem⁹. Et dicimus: qz alie
ne rei possessio aliq̄n fiebat ex industria furto
vel rapina. aliq̄n fiebat p̄ negligentia. aliq̄n
ignozāter. De re sublata scienter in exodo di
citur qz restituatur i
quadruplum si peri
erat res: q̄ si extabat
in dupluz. Si ibi lez

Lū q̄nta capitis red
debat illa res q̄ red
debat cū quinta pte
p̄cij eiusdem.

Quia p̄sumit res ex
tata ad restituenduz
cōseruata

Numeroꝝ

gls. v. boues p vna alia ē trāslatio fm quof
dam. z q in quadruplū veri? dicat: ex p̄b̄is
Zachet. p̄bat. De sublata p̄ ignorantiāz agit
hic vt reddat caput z q̄nta ps desup. vel de
re furtiua si penit? latet: z fur penitēs sponte
p̄fiteat z reddit. Si v̄o nō esset q̄ reciper redde
retur dño: z esset sacerdotis. Pro pctō vero
furti vel negligētie fiebat aliq̄ oblatio fm q̄
titate rei. Joseph? dicit aurū z argentū reddi
in duplū. iamēta in q̄druplū. solū bouē i q̄n
tuplū. q̄ q̄nto possidet ceteris vtilius: tāto
amittit damnosius.

De iudicio zelotypie. Capitulum. VI.

Didit quoqz

a dñs de lege zelotypie. zel? pprie
d̄r amor viri i vxore. p̄ q̄ sultine
re nō p̄t vt aliq̄ miscat. Vñ vir d̄r zelotes.
zelotypia p̄o q̄nqz d̄r mechā z zelotyp? ad
ulter. Soter ē zelotypia dicit sola suspitio ad
ulteriū. d̄ q̄ legit h̄ ad hūc modū. Si spūs ze
lotypie p̄cāuerit virū p̄tra vxorē suā q̄ pol
luta est. sed p̄bari nō p̄t: vel q̄ falsa suspitio
ne ip̄etit adducet eaz ad sacerdotē. z offeret
pro ea assariū farine hordeace qd̄ ē decima
pars sat. nō fūdet oleū: nec thūs imponet.
Sacerdos aut̄ statuet eam corā dño. z po
net in manibz eius in vase fictili aq̄s viuas z
oblationē farine. pugillū cū? thūs incēdet
sup altare: z mittet in aquā pauillum pul
ueris de pavimento tabernaculi. z nudabit
caput eius. scribetqz in mēbrana. vt dicit Jo
sephus. d̄c̄ vocabulum s. tetragramaton.
Facietqz eā iurare q̄ nil viro suo nocuerit i
his q̄ sibi obijciunt. Q̄ si h̄ viro suo nō suffi
ciet: s̄det sacerdos maledictōes etiā septas
in mēbrana z dicit. Si nō es polluta d̄ferro
viri thoro. nō te noceat aque iste amarissime
Si aut̄ declinasti a viro igrediant aque ma
ledicte ventrē tuū. z ip̄m tumescere faciant z
putrescat femur tuū d̄extruz. Et dicit m̄lier
Amen amen. Et delebit sacerdos omnē mē
brane scripturā in aquis: z dabit ei bibere z
tūc sacerdos tollet de manu eius sacrificiū
zelotypie. z eleuabit illud coram domino: et
ponet sup altare. Q̄ si rea erit adulteriū m̄lier
putrescat femur ei. z vter? tumebit in hydro
p̄sūm. nō tamē statim. s̄ vsqz ad decē mēses. Q̄
si nō polluta erit innoxia erit et aq̄. imo sepe
p̄cipiet et pariet masculū mense decimo. Ne
aque dicebant̄ sancte pp̄ nomē dñi dilutū i

eis. et dicebant̄ maledicte p̄pter maledicta cō
gesta in eis. et amarissime p̄pter effectum qui
quādoqz sequebat. Hec aut̄ lex introducta
fuit ad duriciam cordis eorūz sicut p̄missus
est libellus repudiij. quāta prompti erāt ad ef
fundendū sanguinem.

De sanctimonia nazareoz.

Capitulum. XVII.

Scutus est do/

I minus ad moysen d̄ lege nazareo
rū. Nazareus sonat scūs. vel flo
rēs. v̄l germinās dicebant̄qz nazaret q̄ dā q̄
ex voto obligabat se sanctimonia vsqz ad cer
tū t̄ps. v̄l iugit vt samuel: z p̄secrabat se dño
z q̄ si sepabant a cōi vita hoīm. sicut q̄s mō
p̄ annū vel duos ex voto seruit in hospitall
hierusalē. Sanctitatis eoz lex fuit hec. Om̄i
tpe sepatis sive nouacula n̄ trāsibat sup ca
put ei. Vñ forte qd̄ p̄ngunt ap̄los z chr̄i
stum crinītos: non in re sed p̄ sanctitate. N̄
bil qd̄ inebriare poterat bibebāt. nō edebāt
aliq̄d quod esset ex vinea ab v̄uapassa vsqz
ad acinum. ad nul
lum mortuum ingre
diebant. Q̄ si mortu
us esset subito q̄ sp̄a
corā eo polluebatur
caput p̄secratis sive
et ilico radebat ca
put suū. z rursum die septimo offerebat par
turturū aut duos pullos columbarū. quoz
vñ sacerdos faciebat p̄ pctō: alteruz in ho
locaustu. diesqz q̄s seccrat p̄ infectis erāt. et
voti sui sanctimonia iterū incipiebat. Forte
nō p̄ qlibet mortuo: sed p̄ occiso corā eo pol
luebatur q̄cquid fecit p̄pter sanctimonia. Cō
pletis aut̄ dieb? voti sui offerebat agnū anni
culum in holocaustū. onem anniculā p̄ pec
cato. arietē hostiā pacificā. Et nota cum ita
simpliciter ponit artes q̄ hebre? dicit ad mi
nus duoz annoz eū debere esse. Canstrum
q̄z d̄interioꝝ panū azymoz. exceptis his que
sponte offerebat iuxta p̄fectionē sanctitatis
sue. q̄ oblatio dicebat corban. i. mun? Et of
ferebat mulier. xxx. siclos si poterat. vir. l. sin.
aut̄: ad arbitriū sacerdotis paup̄ offerebat.
Cūqz imolauerat hostias sacerdos ritu suo
reddebat nazare? ad ostiū tabernaculi: pone
batqz sacerdos crimē ei? i ignē sacrificij z sic
ad cōem hoīm vitā redire poterat.

Historia

De benedictione sup populum,

Capitulum. VIII.

Terū locutus ē

I dominus
ad moy
sen, Aarō & filij ei⁹ i
uocabūt nomē meū
sup filios isrl' & ego
benedicā eis. Hoc
fit i oibus sacramē
tis ecclesie. Inuoca
būt autē sic Benedi
cat tibi dñs deus et
custodiat te, det tibi pacē: et ostendat tibi fa
ciem suam.

De oblationib⁹ duodecim dierum in de
dicatione tabernaculi,

Capitulum. IX.

ſctum est autez

In die quauincit moyses taberna
culū & sanctificauit illud: obtule
runt. vij. pncipes tribuū i altari strenationē
vt hebre⁹ habet. vij. plaustra tracta cū. xij. bo
bus singuli bouē vnu & bini plaustrū vnuz.
Et data sunt duo plaustra gersoni⁹ ad ferē
da onera eoz de qb⁹ dixim⁹. Et q̄tuor sunt
data merariis. postea singuli singulis dieb⁹
obtulērūt vasa altari necessaria. Duodecim
em dieb⁹ solennitas dedicationis prelata est.
Prima die obtulit naason de tribu iuda ace
tabulum argenteū. xxx. siclorum. Hebreus
habet scutellam phialāq; argenteam. lxx. si
clorum vtrūq; plenuz simila. in phiala thus
ponebatur. Dorariolū quoq; aureū decē
siclorum plenum incenso. In hoc vase aro
mata terebatur. Hebreus habet cochlear. q̄
scz thus in thuribulo ponebat. Bouē qz et
arietē & agnū anniculū in holocaustū: bircū
qz p pctō & i sacrificio pacificoꝝ. boues duos
os arietes q̄nq; bircos q̄nq; agnos annicu
os q̄nq;. Eiusdē mo
di vasa: & eiusdē ho
stias obtulerūt alij pn
cipes q̄sq; die suo. et
sic terminata ē dedica
tio. xij. dieb⁹. Patet p recapitulationē hec di
ci. Octaua em die mēsis pmi fm q̄ lra vide
tur sonare inchoata ē dedicatio. vij. ei dieb⁹
pcedētib⁹ eiusdē mēsis psecrati sunt sacerdo

tes. et tabernaculū inunctū sed nondū dedico
catū. Si pō ita est: tūc psecratio sacerdotū &
dedicatio tabernaculi protelate sunt. xix. die
bus. Itaq; non fece
rūt phase eo āno tpe
suo. s. die. xiiij. Qd m
pceptū fuit eis a do
mino pma die eius
dem anni. Ideo quidā dixerūt vt pdiximus
vij. dies psecrationis sacerdotū fuisse termina
les pmi anni. et pma die secūdi anni vinctū
tabernaculū. xij. die finita dedicationē. xiiij.
die celebratū phase. Potest tñ dici hāc obla
tionē. xij. diez factā scdo mēse anni scdi nec p
recapitulationē hec dici. Qv̄ero legit ea die
inchoatā q̄ vinctū ē tabernaculū eadē dicte
p p̄simili. qz sic. vij. die pmi mēsis vinctū ē ta
bernaculū: itaz. vij. die scdi mēsis inchoata
est hec oblatio. & sic. vij. p̄mis dieb⁹ āni ter
tij sacerdotes & tabernaculū psecrata sunt.

De psecratione leuitaz.

Capitulum. X.

Lex locutus est

I dñs ad
moysen
dicens. Tolle leui
tas d̄ medio filioꝝ
isrl' & sanctificabis
eos mihi. Itaq; fm
pceptū dñi leuite p
us aspersi aqua lu
stratōis. rasiq; omi
bus pilis carnis sue
vbi nō iccluduntur
capilli. lotis etiā in
dumentis corā dño
steterūt ad ostiū ta
bernaculi. puocata oī multitudie: ponētesq;
man⁹ suas sup eos filij isrl' obtulerūt eos aar
ron mun⁹ dño: vt fuit in misterio ei⁹. Ob
tulerūtq; leuite boues duos. qz alter fecit
aarō p pctō. alter i holocaustū & sic separati fu
erūt dño a filiis isrl'. Exinde habuerūt i vsus
suos ea q̄ dñi crāt. De decimis em viuebāt
& his p̄enti crāt. Sacerdotū pō etiā crāt sa
crificia. p̄mitie. p̄mogenitayota. His oibus
vescebāt cū domo sua: mūdi tñ. p̄ter oblata
p pctō. qz sacerdotes soli pctā populū come
debāt. Decim. i decimarū suarū dabāt leuite
sūmo sacerdoti: & de meliorib⁹ dabāt. iō for

Numeroz

tem nō habuerunt in terra qđ z melius eis
cesserat. Tunc em̄. xij. ptem tñ bonoz terre
habent: modo habebant decimam.

De his qui non possunt facere pbase pri
mo mense vt faciant secundo.

Capitulum. XI.

Deutus ē domus

I nus ad moysen anno scđo mense
p̄mo hic plane determinat p̄ reca

pitulationē h̄ dicit. fa
ciat filij israel pbase
rpe suo. xij. die mē
sis vsq; ad vesper. z
fecerūt pbase. Erāt
aut̄ qđā imundi sup
aia hoī. i. sup hoies
q̄ dī aia. cuius cada
uer q̄ tetigerāt n̄ po
terant facere pbase.
z dīserūt ad moy
sen. Quare fraudas
mur ne valeam? of
ferre inter filios isrl
Forte indignantes
qz talis immūdia
necessaria ē qñq; Et
psuluit moyses sup hoc dñm. Qui rñdit ei.
Hō de gente v̄sa q̄ fuerit immūda sup aia
hoīs sine in via p̄cul faciat pbase mēse scđo
xij. die oēm rñ ū pbase obseruās. Si vero
sine hūdi causis: rpe suo nō fecerit pbase. ex
terminabit aia ei? de p̄lis suis. Peregrin?
qz aduena. si fuerit apud vos faciet pbase
dñi. Si q̄rat. si itez in mēse scđo p̄t̄mūdi
ciā nō possz facere pbase. qđ faceret. P̄or dī
ci. qz tertio faceret. qz qđ in vno dicitū est s̄
militer dat̄ in alijs intelligi. Vel forte si de
inceps eo anno non faceret non peccaret

De tubis argenteis z modo clangendi in
eis.

Capitulum. XII.

Tertū locutus est

I dñs ad moysen. Fac tibi duas tu
bas argenteas ductiles: q̄bz cōno
cabis multitudinē. Has duas tubas habe
bāt in q̄tuor vsus. ad p̄uocandā multitudi
nē. ad mouenda castra. ad bella. ad festa. Et
erat vt dī iosephus tuba fistula cantatoria
pene magnitudie cubiti. calamo capacior. p̄
bēs i p̄ncipio latitudinē q̄ p̄uēiat ori ad sus

Quasi dī. p̄ h̄ qđ ibi
dī anno scđo. patz qz
istud. i. faciāt filij isrl.
pbase zc. dī p̄ recapit
tulationē. Debet em̄
pus dicitū fuisse: cum
pus factū sit in men
se scđo p̄mo ante obla
tionem p̄ncipū q̄ sup
posita est.

A meliori pte totum
hoiem significat. s. et
aiam qđ ē frequēs in
sacra pagina.

ceptioes spūs. q̄ hebraice dī afora. In cōno
cauōe p̄o multitudinis aliq̄ erat diuersitas
ad cōuocādū oēm pplm. Utraq; simul clan
gebant simplr. Ad p̄uocandos solos p̄inz
cipes semel clangebant. Qđ duplr̄ intelligi
tur. i. vna tñ. vel vno impulsu. Etā vt ad
dit iosephus semel clangebāt si p̄ncipes
populū suum q̄sq; in ecclesia cōuocare vole
bant: vel moyses pplm p̄ ecclias. Ad castra
p̄o mouēda nō simplr̄ sed cōciser̄ p̄lixus tu
bis clangebāt. Et in p̄mo sonitu mouebant
castra. tres tribz q̄ erant ad orientē. in scđo q̄
ad meridiē. in tertio q̄ ad occidentē. in quar
to q̄ ad aquilonē. Ho. p̄o clāgēdi in bel
lis nō distinguit. qz forte sic apđ alias natio
nes fiebat apđ eos. qñ etiaz habebāt solēne
epulz z dies festos: z kalēdas clangebāt.
sed nō est determinatus modus. Sacerdo
tes autem clangebant.

De recessu israel ad montem synai.

Capitulum. XIII.

Anno secūdo mē

a se scđo. xx. die mēsis eleuata ē nu
bes de tabernaclo federis: z p̄

feci se de mōte dñi viā triū diez. Dicunt he
brei qz arca p̄cedebat eos tribz diebus: super
quā nube stante q̄ ad certū locū p̄ueniebāt
paulatim. qđ ā citius. qđam tard? S; mez
lius ē vt dī itinerē

im̄ dicam? qñ egres
si se de mōte syna z p̄
cessit eos nubes. nec
q̄euit p̄ tres dies et
noctes. Un̄ statim
murmuraueit. p̄ labore itinerē. qz nec noctis
b? castra posuerit. z tñc recubuit nubes i soli
tudie pharan. i. in p̄ma māsiōe quā fecerūt in
pharan. Est em̄ phara mātia solitudo quā
mō saraceni inhabitāt. qz ḡ anno p̄mo mēse
iij. p̄ma die mēsis uenerūt ad montē dñi. z ab
eodē egressi sūt āno

xx. die mēsis scđi. p̄z
qz in hac māsiōe q̄ z
xij. fuit. fere sedert p̄
ānū. Et dicit Hiero
nym? qz p̄ annū et
q̄tuor dies ibi fuerūt
Qđ difficillimū ē i
uēit nisi forte fuerit
ann? embolismalis.

Uer? est inqt. m. vt
dicam? qñ egressi sūt
de syna tñ eos p̄cel
sisse nubem.

Solaris ann? supe
rat lunare. xj. diebus
q̄bz collectis p̄stituit
vna lunatio per. xxx.
dies. vel etiaz p. xxix.
dies q̄ sup̄sunt refer
uatis. z ann? q̄ euēit
illa lunatio dī: embo
lismalis. alij dicūt cō

Pot tñ dici qz eadē die q legē acceperāt reuoluto anno naturali recesserūt. Cū g̃ venissent pdie kal. iunij ad montem. et q̃rta die iunij legem receperunt. si eadem die. iij. reuoluto anno recesserunt. patz qz q̃ttuor dieb; r̃ anno sederūt ad mōtē r̃ ita tertio mēse āni legitimi. die q̃rto recesserūt. Tñ nihilomin⁹ ver. est. qz sc̃do mēse āni secūdi. xx. die egressi sūt. Tripl̃ ceter ei accipit ann⁹ ab eis p̃ter naturalē Annus vsualis a Ianuario quem habet cōmunē nobiscū in p̃tractib; suis r̃ negocijs cōmunib; agentis. Quoto at mēse h⁹ āni. q̃rta die egressi sūt nō legit. Est et ap̃d eos ann⁹ legitim⁹ q̃ vtunt in legitimis q̃ agūt. In h̃vt dicim⁹ tertio mēse r̃ die q̃rto egressi sūt. Est r̃ ap̃d eos ann⁹ emergens. In memoriā em̃ liberatiōis sue ceperūt ānos suos numerare ab exitu de egypto. sic̃ greca p̃ma olympia de. romani ab vrbe p̃dita. christiani ab icarnatiōe dñi. r̃ hui⁹ anni sc̃do mēse. xx. die egressi sūt. Jā em̃ ann⁹ a p̃hase vsq; in p̃hase vnus trāsierat. r̃ de sc̃do p̃hase. vsq; in p̃hase fluxerāt. l. dies. Ergo mēsis vn⁹. xxx. dies fluxerāt. r̃ secūdus iam fecerat. xx. dies. Hec aut̃ annoz distinctio in multis locis necessaria est. In hac mansione media ps̃ exodi. r̃ totus leuiticus. r̃ numeroz p̃cepta nō modica descripta sūt. Nota qz quadruplex est annus. Legitim⁹. emergēs. vsualis. r̃ natural̃. Annus legitimus h⁹ anni tertio mēse iunio r̃ quarta die eiusdē mensis egressi sūt. Istū cōputa a kal. in kal. Ann⁹ emergēs. h⁹ anni secūdo mēse. l. xx. die eiusdē. q̃ est quarta dies iunij exierūt. Istū a p̃hase in p̃hase cōpu

munel. Cōtingit aut̃ aliqui duos cōmunes interpōi embolisma. aliquādo vnū fm̃ qz vnus tm̃ bis i. decenonali ciclo euenit. Inde est ergo qd̃ dicit Hieronymus. nisi fuerit embolismalis annus. Impossibile est qz per annū naturalē r̃ q̃ttuor dies fuerint sibi. si. l. die a pasca sūt egressi. qz nunq̃ dies pasce idē est anni p̃cedentis r̃ sequētis. et nunq̃ cōcurrūt pasca annuū r̃ annotinuz. Similit̃ nunq̃ idē est dies. l. Non ergo ab eo die qz lex data ē reuoluto anno naturali sūt egressi. s; cū venissent ad mōtē p̃ma luna iunij reuolutis lunatiōib; vsq; ad p̃mā lunam iunij. q̃rta eiusdē luna sūt egressi. q̃ ē q̃nq̃gesima die a. xiiij. luna aprilis.

ta. Prius accipe. xv. dies p̃mi mensis. r̃ iunij cū. xiiij. dieb; maij sequentis. Ecce habes p̃mū mēsem secūdi āni. Itē accipe. xvj. dies q̃ remanēt de maio. r̃ iuge cū quattuor dieb; b⁹ iunij. r̃ hēbis. xx. dies sc̃di mēsis a p̃hase. r̃ ita vera erit vtraq; cōputatio āni. s; legitimi r̃ emergētis. sicut in textu l̃re p̃tinet. Ann⁹ vsualis iste incipit a Ianu. r̃ hūc hūc hebret nobiscū cōmunē in negocijs suis. Ann⁹ naturalis h⁹ mense tertio luna. iij. q̃ est. l. dies a. xiiij. luna aprilis recesserūt. Duxit aut̃ moyses secū obal. als obad frat̃e vroz sue q̃ nouerat in q̃b; loc; p̃ desertū castra cōmode poni poterāt. p̃mittēs ei de optimis que traderet eis dñs. Sane cū eleuabat arca dicebat moyses. Surge dñe r̃ dissipent inimici tui r̃ fugiat q̃ oderūt te a facie tua. Eū aut̃ deponeret aiebat. Reuertere dñe ad multitudinē filioz exercitus israel.

De electione septuaginta senioz.

Capitulum. xiii.

Retum est autez

o murmur populi d̃ dñm dolētis p̃ labore. r̃ accensus ignis in ira dñi deuorauit extremā p̃tē castrorū. illos. s; q̃ retro longe erāt. Oravitq; moyses ad dñm: r̃ abhorptus est ignis. Vocauitq; nomen loci illius incētio. tamē nō fuit hoc mansionis nomen. In eadem quoq; mansione vulgus promiscuū qd̃ ascenderat cum eis. id est serui r̃ ancille egyptij. et multi de israel pariter cum eis flagrabāt desiderio carnium. Carnium noīe nō solas carnes: sed alioz ciboz etiā abundantiā intelligimus. Tñ nec in q̃rela eoz de carnib; legit: cū dixerūt. Recordamur piscium quos comedebamus gratis in egypto. in mentem veniūt nobis cucumeres r̃ pepones. porriq; r̃ cepe r̃ allia. ani ma nostra arida est. nihil vident oculi nostri nisi māna. Audiuitq; moyses populū stentem: r̃ intolerabilis res visa est ei. quia r̃ ab eo escas petebāt. Et ait ad dominū. Cur imposuisti populi huius pondus sup me. nūquid ego cōcepti r̃ genui multitudinē omnē hāc. Obsecro aut̃ aliter prouideas: aut interficias me. Cui dominus. Cōgrega mibi septuaginta viros d̃ seniozib; israel quos meliores nosti ad ostiū tabernaculi: r̃ auferā d̃ spiritu tuo. tradamq; eis vt sustentēt tecum onus ppli: r̃ populo dices. Cras dabo vos

bis carnes vsq; ad mensē dierū. Id est que sufficient ad mensē: etiā vsq; ad nauseam. Et dicit large nausea pro vomitu. Proprie est enim vomitus ille q̄ excitatur fetore sentine. Ablatio quidē spiritus moysi: et traditio alijs nō est intelligenda diuisio spiritus eius per partes: vel imminutio. s; illuminatio aliorū ad regendū populum. per eandē specialem gratiam per quā et moyses illuminatus erat: sicut de igne vnus lucerne multe illuminant sine sui diminutione. Electos itaq; lxx. viros duxit moyses ad ostiū tabernaculi p̄ter duos qui in castris remaserant: nō ex contemptu. sed quia reputabant se indignos. quoz vnus vocabatur hēldad. et aliter meldad. et erāt vt aiunt hebrei. frēs moysi ex matre: sed non ex patre. Descenditq; dominus p̄ nubē et re-

quieuit spūs i eis q̄ stabant cū moyse. et p̄phetabant. Sed et duo q̄ remanserant in castris p̄phetauerunt. nec postea siluerunt. id ē semp deinceps vocati sunt p̄phete. Et rediit moyses cū illis ad castra

Hieronymus dicit super Paralip. non ex patre sed ex matre. q̄a post legem acceptam amrā mandate moyses dimisit matrē eius quia amita eius erat: et duxit aliā de q̄ suscepit hos duos. sed fm h̄ istū nondū erāt b̄nī. Magister sol-

uit. Potest dici lex accepta a moyse p̄ cognitionē in spū multo an̄ tpe q̄ p̄ dationem fortan per. lxx. vel. xl. annos. Et ita isti duo potuerunt cōnumerari inter. lxx.

De datione carniū et ira dei sup eos. Capitulum. xv.

Entus vero egre-

diens a dño arreptas precepto ei⁹ trans mare in insulis orygijs coturnices detulit in castra p̄ circuitum castrorum itinere diei vni⁹. volabantq; a terra altitudine duoz cubitoz. Surgensq; populus congregauit sibi coturnices duob; dieb; et siccauit eas. Qui paz. et. choros habuit. Fuerūt he coturnices vt tradit nō modice que apud nos sunt. sed ille maiores q̄ regie aues dicunt: q̄s curleios a currēdo vocant. Hōsdum defecerat cibo: et furor dñi percussit populum plaga magna nimis. Modus p̄o plage nō determinat hic. s; in psalmis videt q̄ fuerit ignis. Sepulcrisq; ē ibi p̄pls q̄ carnes

desiderauerat. Vñ et loc⁹ ille vocatus est cabroth. als cabathoth. qd̄ sonat desiderū sepulture. vel sepulcra percipientie.

De plaga marie et causa lepre.

Capitulum. xvi.

Gressi autem de

sepulcris percipientie venerunt in asseroth. ibiq; iurgati sunt maria et aaron p̄ moysen. p̄ vxorē ei⁹ et topisam: q̄si rixantes cum eo. improperauerūt et q̄ reginam ethiopicē in vxorē duxerat. v̄l dicitur dimiserat. Vel potius propter vxorē eius sephoram: q̄ rixata fuerat cōtra maritā. Hadianite em̄ quondā vocati sunt ethiopes vt legitur in Paralipomenon. et indūgnando dixerūt. Hōne et nobis sicut moyses locutus est dñs: Ac si dicerēt. Quare vult moyses p̄esse nobis: quia locutus ē ei dñs. Et iratus dominus dixit eis. Egredimini vos tres tm̄ ad tabernaculum. Lūq; starent ibi descendit dominus in columna nubis. vobiscumq; aaron et mariam: ait Siquis fuerit p̄pheta inter vos loquar ei in visionē. v̄l per somnū. vel per enigmata. vel per figuras. Seruo vero meo moyse qui in omni domo mea fidelissim⁹ ē: ore ad os loquor. vt quid ergo dtraxistis: vos et quasi parificātes. Et recessit nubes: et ecce apparuit maria leprosa. Et ait aaron ad moysen. Obsecro domine ne imponas nobis hoc peccatū. Draulq; moyses ad dominū. Deus obsecro: sana eā. Cui dñs. Si pater eius spūisset in facie ei⁹: nōne debuerat saltem septē diez rubore cōfundi. Separet septem dieb; extra castra. q. d. Si pater eius v̄lificasset eam p̄ aliquo crimine suo: nonne deberet aliquo tempore verēcūdari. Exclusa itaq; est maria extra castra septē diebus: nec populus motus ē donec reuocata est.

De duodecim exploratoribus.

Capitulum. xvii.

Gressus autem

plis de asseroth: fuit tentoria in deserto pharan. Non est pharan nomē mansionis: s; solitudinis plēs mansiones p̄tinētis. vt i catalogo mansionū manifestabit. Dēs em̄ p̄tinēt mansiones ab asseroth. que fuit. xliij. vsq; ad asiongaber: q̄ fuit xxxij. p̄ quas oēs transierant in anno secundo

do. De asiongaber misit moyses et precepto domini. xij. viros singulos de singulis tribubus: qui considerent terram quam possiderunt erant quoru p̄cipul fuerunt caleph filius lephone de iuda, et osee filius nun de effraim. Vocauit quoque moyses osee iosue h̄ erat mīster moysi. Unde quidā dicit id quod supra dictū est iosue: p̄ anticipacionem dictū esse. qz nūc p̄mo impostus est ei h̄ nomen. Postest etiā dici. qz moyses curāz salutē aliorum. xij. comisit illi. Cuius vocaref iosue vel osee que noia saluatore sonant: tunc p̄mo et bec nomina appropriant: cū saluatore aliorum instituit. Precepitqz eis moyses vt considerarent qualitatem terre et hominū et vrbium: et afferrent de fructibus terre. Eratqz tempus quādo p̄coque vne comedi possunt. Qui ascendentes explorauerunt terram. et venientes in hebron viderunt tres viros de genere enach vel enachim. id est de semine giganteo. quales etiam viderant in thanai ciuitate egypti: quia a thanai titanes dicitur. Fuit autē hebron septē annis edificata ante vrbem thanaim. Unde et ab hebron semen gigantū in egyptum descendisse credit. Descendentesqz vsqz ad vallem vberimā et torrentem: tulerunt de malis granatis et de ficis loci illius. Palmite quoqz cum vna absciderunt. que p̄ magnitudine tulerūt in vete duo viri. Ob hoc appellatus est locus ille neefecoz. id est botri torrens.

De murmure populi pro quo per. xl. annos in deserto perierunt.

Capitulum. XVIII.

Euersiqz post di

es quadraginta venerunt ad po

Hec sunt nomia. xij. exploratorum quos misit moyses. De tribu ruben semmaa. de tribu symeon salphaat. de tribu iuda caleph. de tribu isachar igal. de tribu effraim osee vel iosue. De tribu beniamin phalti. de tribu zabulon geldehel. de tribu ioseph gaddi. de tribu dan anuel. de tribu aserur. de tribu neptalinalbi. de tribu gadguel. Hec sunt noia viroz qz misit moyses ad considerandam terram chanaan.

pulum suum in cades. de. xxxij. cū mansione ne interim egressus erat populus: et morabatur in. xxxij. Tamen quidā tradunt qz de cades missi sūt exploratores: et ibi eos expectauit pylus. Hanc mansionē vocat ioseph?

puallē iuxta chanaan. In terra pmissiois habitabāt. vij. populi quoz vnus erat chanaanus.

Sic et nos cui inuademus. laudibus eius aduersatōe vicia subnectimus.

Sic et nos cui inuademus. laudibus eius aduersatōe vicia subnectimus.

Aduerte triplices et expositiones. qd̄ dictū est terra quā lustramus. d. b. s.

Et cultores fortissimi mos h̄z. vides gradus et muratas. stirpem enach vidimus ibi. q̄b̄ nos cōparati q̄si locuste videbamur. era quā lustramus deuorat habitatores suos. qd̄ sic exponit hebreus. Terra ifirma est. nec h̄c diuitiū vices homines potest. vel qz nulli genti licebat diu in ea habitare ppter frequentes impugnationes supuenientium. Unde p̄p̄ta cum securitate p̄manēdi illi terre pollicetur. hoc opprobrium ab ea auferendum dicit: qz nō vocabit terra cultores suos deuorans. Pōt t̄z in cōmendationē terre dici: qz adeo bona sit vt nullus ex ea p̄grinari velit. h̄ q̄ in ea nascit moris in eadē. Jgit audies hec oīs turba: sicut dicens. Utinā mortui essem in egypto. Nōne melius ē reuerti in egyptum qz cadam gladio: et viros et liberi tradant captiui. Constituamus nobis ducē alium qz moysen: et reuertamur in egyptū. At vero iosue et caleph sciderūt vestimēta sua dicētes. Nolite rebelles eē cōtra dñm. id est cū mēdace in promisso iudicare. qz sicut panē populum terre huius deuorabim. Cūqz clamaret in eos alij decē qui terruerāt populum. et omnis multitudo lapidibus vel let eos opprimere: apparuit gloria dñi sup tectū federis: et ait dñs ad moysen. Quousqz nō credet michi populus h̄c: feriam eos: et faciā te in gentem magnā. Cui moyses. Obsecro dñe ne fiat h̄: ne forte insultet tibi egyptij et dicāt. Nō potuit plm inducere in terrā quā p̄miserat. Cui dñs. Iuxta verbū tuū dimisi. Etiamē viuo ego: nullus eoz q̄ viderūt signa q̄ feci in egypto: numerati s̄z a. xx. ānis et supra. et iā

Numerorū

per. x. vices. l. multoties tetaverunt me, vlt
debit terram p qua
turauit patribz eozuz
p̄ter ioseph z caleph,
Quoniam aut amale
chites z chananeus
habitant iuxta vos ne
superueniant. moue
te cras castra et redite
in solitudinem, iuxta
numerum. xl. dierū:

quibz terrā p̄sidera
stis quadraginta an
nis recipietz iniqui
tates vras. Locuz
tusqz est moyses oīa
verba hec ad eos. z
luxit popul' nimis. Et ecce mane surgentes
dixerūt ad moysen, Peccauim' desperantes
parati sumus ascendere ad locū quē pmisit
dñs. Et moyses ad eos. Nolite ascendere: n̄
em̄ dñs vobiscū est. At illi cōtenebrati: sine
deo scz posse vincere putātes ascēderūt: ar
ca cū moyse z leuis remanēte i castris. Perse
cutusqz ē eos amalechites z chanane' percu
tiens vsqz ad locū: q̄ ob h̄ vocat' est hozma.
Id est anathema. z redierunt ad solitudines.

De lapidatiōe colligētis ligna i sabbato.

Capitulum. XIX.

Actum est autez

f cū essent in solitudine inuenerūt
hoiem colligentem ligna in sab
bato: quē reclusit moyses donec p̄suleret do
minuz. De q̄ dixit dñs. Horiat homo iste
extra castra: lapidibz obruat. Et factū est ita.
Quidā putāt hunc fuisse salphaat. qz z filie
eius postea dixerūt: Pater noster in deserto
in peccato suo mortuus est. Ibidem etiam
p̄cepit eis dñs vt p̄ quattuor: angulos pal
lorū fimbrias ponerēt hyacintinas, ob re
cordationē etiā minūoz p̄ceptoz dñi ob
seruandam. Has magnificauerūt p̄harisel
intm̄ vt etiā spinas in eis ligarēt. vt frequē
tī earū punctiōe ad memoriā iugē p̄ceptoz
dñi excitarent. Quadrat' tūc iudei vtebant
pallis: z adhuc in angulis vestis q̄drate in
synagogis suis hūc fimbrias hyacintinas ob
recordationē legis date de celo. Hoc aut fa
ciebant vt a ceteris gentibz etiāz habitū dis
cernerentur.

De scismate chore dathan z abyron z pla
ga eorum.

Capitulum. XX.

Ece autez chore

e fil' isuar;
fr̄s amrā
cū vidisset fratru elef
suos honoratos, al
tez sacerdotio, altez
ducatu ppli inuidit,
z murmurās cōtra
moysen z aaron: cō
plices secum habuit
ducetos. l. de leuitis
maioribz, q̄s etiā di
gnos sacerdotio p̄fe
rebat, adiunxeratqz
sibi dathan z abyron
potentiores rubeni
tarum, quibz p̄ncipatū populi deberi dice
bat, qz fuerāt de ruben primogenito. Quibz
moyses ait, Tollat vnusquisqz vestrū thuri
buluz suū: z cras hausto igne supponat ty
miama: z aaron vobiscū: z quē elegerit dñs
ipse sit sc̄tus. Vlt̄ q̄ moyses mane vt voca
ret dathā z abyron: q̄ dixerūt. Nō veniem'.
Et vocata oī multitudine, dixit moyses ad
chore z ducetos q̄nq̄ginta. Tollite thuribuz
la via: z ponite tymiama sup ea et state corā
dño. Illis aut sic stātibz moyses descēdit cū
senioribz populi ad dathan z abyron vt eos
vocaret. Nam z abyron vt dicit Joseph' ex
p̄ie leuita erat, Illi aut st abāt cū vxoribz vlt
berz, z oī frequentia dom' sue in introitu papi
lionū suaz: parati port' ad resistendū. si vim
inferre vellet moyses q̄ ad obediedū. Qd̄ vi
dens moyses orauit ad dñz vt insolita mor
te p̄irēt. z sic planū fieret qd̄ dñs ip̄m miserat
Quo orāte z flente tremuit terra, expaustqz
ppls, grādi strepitu p̄ illoz tabernacula exci
tato, z scissa est terra sub pedibz eoz, z ap̄ies
os suū deuorauit eos cū oī substātia eozū: z
descēderūt viuū in infernū. In patulū terre
hiatū. Et reducta est terra q̄si nihil hoz fa
ctū eē videret. Sz z ignis egressus ē de thu
ribulz chore z p̄clij e': tātus q̄ntus nec de
terra plar': vel p̄curfione fulminū aut violē
tia sp̄rituū vltus ē vnq̄z exilire, z deuorauit
eos: aaron stante illeso. Tulitqz eleazar thi
ribula eoz ex p̄cepto dñi igne huc illucqz di
sperso: z ea p̄duxit i lamias, formāsqz et eis
coronulas aureas: affixit eas altari eneo ad
cōmonendū filios israel: neqz nisi d̄ semie

Historia

aaron accederet ad offerendū incensuz dño
ne similia pateret. Tñ et sic fabrefacte erāt q
z ibi stabāt ad decorē.

De exultatione populi extincta p aaron
Capitulum, XXI.

Terum sequen

i ti die marmuravit ois mltitudo
moysez aarō dices, Vos intē

fecistis p̄p̄ dñi Lūq;
vellēt eos obruere la
pidibus fugerūt ad
tabernaculū. et ope
ruit eos nubes. appa
ruitq; gloria dñi. Et
egressus ignis a dño

deoravit populū. Dixitq; moyses ad aarō
Tolle thuribulū: z hausto igne de altari. po
nensq; tymiama: perge cito ad populū vt
roges p̄ eis. Accelerāsq; aaron cū thuribus
lo z stans inter viuos z mortuos: oravit do
minū: z plaga cessauit. Fuerūt aut̄ p̄culli ex
eis. xiiij. milia z septuaginta.

De virga aaron que nocte vna floruit et
fronduit z peperit nuces.

Capitulum, XXII.

Etamen nondū

a cessauerat tumult⁹ sup sacerdo
tio aarō. Dicebāt ei. qz zñ nō p̄di
ctos leuitas elegerit dñs: poterat eē q̄ aliq̄
d̄ aliqua reliquaz tribuuz digni essent sacer
dotio. z forte de oibz tribubz aliq̄t vellet dos
minus habere sacerdotes: ne tanta ministe
rij dignitas vni domui et tam paucis crede
retur ministris. Accusabātq; moysen de des
ferti inopia: eo q̄ eorum negociaret inopiaz
vt semper eius viderent egere auxilio. Tu
lit ergo moyses ex precepto domini virgas
xij. principum: et scri

psit in vnaquaq; no
men tribu sue: vel po
tius principis Scri
psit autē in virga aa
ron nomē leui. z p̄ter
has. xij. sumpsit vna seorsuz cūctas familias
cōtinentē: in q̄ pbaret vtrū de oibus tribubz
vellet deus hie sacerdotes. In numeris tñ
legit nō fuisse virgas nisi. xij. qd̄ itelligendū
est d̄ singularibz. scz excepta generali. Quas
cū posuisset in tabernaculo corā dño: sequē

Signo p̄misso p̄fir
matū fuit sacerdotiū
aaron. Adhuc duo
sequunt. quoz altez
hic supponit.

ti die regressus inuenit germinasse virgas a
aron z folijs dilatatis amygdala protulisse.
Sane hic tertio deo ordinante aaron sacer
dotiū firmissime possedit. Nā et in signū re
belliuz p̄cepit dñs virgā aaron seruari in ta
bernaculo imposterū.

De reditu in cades in. xl. anno.

Capitulum, XXIII.

Verunt itaq; fi

f lii israel longo tempore in solitus
dine. multo sederunt tempore in
cades vane: z diu circūserūt mōtē seir. z redie
rūt fere vsq; ad mare rubrū: et circa fines sy
na. z p̄strata sūt cadauera eoz in deserto. Zā
dem p̄ multos labores z annos. xxxviij. re
dierūt ad cades vñ miserāt exploratores. vñ
in q̄ redierūt ad eos

vt dictū ē: q̄ est i def
to sin. nec illud ē des
sertū ad qd̄ venerūt
vñ. mansioe: vt dic
Hierō. p̄ior ei scri
bitur sin p̄ samech. z interpretat̄ rubo vel odio
um. Sin po in q̄ cades vel q̄ est cades. scri
bit̄ p̄ sade. z interpretat̄ mādatū. vel sancta. et
est vt qdā volūt ps deserti p̄baran. In fine
igit. xxxix. anni a finibz sinai venerūt in cades
xj. diebz. z potuit esse q̄ tātu irēt. xj. diebz qd̄
to q̄du q̄strū iuerāt. xj. mansionibz tardo: vel
p̄ aliā viā. Redierūt q̄ filij israel. xl. anno mē
se p̄mo in desertū sin. z māsit p̄ls in deserto
cades. Et sic. xliij. mansiones filioz israel. q̄
bus legunt̄ p̄fecti ab egypto vsq; ad campe
stria moab iuxta iordanē. tribz tñ annis con
plete fuerūt. xij. ab egypto vsq; ad montē sy
nai anno p̄mo a. xiiij. die mēsis p̄mi. vsq; ad
diē p̄mā mēsis tertij. Deinde āno scdo. xx. die
mēsis p̄mi. p̄fecti a sinai vsq; ad cades. xx. mā
siones z vñā expleuerūt infra annū scōz. tñ
quoto spacio ānt n̄

Sin de q̄ h agit vel
est cades vel i eo ē ca
des. Vñ d̄: sin in q̄
cades zc.

Quasi diceret nō est
ita distinctū in man
sionibz scōi anni q̄n̄
tum t̄pis fureret inter
vnā mansione z aliā
sicut in mātionibus
p̄imi anni.

Et hui⁹ anni fuisse māsiones: scito q̄ inter has
iteum numerat̄ cades repetita.

Numerorum

De morte marie et aquis contradictionis.
Capitulum, XXIII.

Quarta est autem

Maria in cades dñi, xl. vt dicit iosephus coplest annū: exq̄ egyptum dereliquit, in initio mēsis panti: qui et nisan fm lunā Et sepelitur eam in monte q̄ vocat̄ sin, Transactisq̄, xxx. diebus moyses populū purgauit hoc modo, Vitulā triam totā rubeā extra castra cōbussit, Et p̄sequitur hīc iosephus ordine cinerū lustrationis: quē dñs decima die mēsis septimi fieri p̄cepit, et videtur velle nunc primo combustionē huius a moysē factam, Unde etias subdit, Hoc etiā venturos seruare p̄cepit: et potuit esse q̄ impediti hucusq̄ distulerūt, qz nec pasca interim celebrasse legunt, Cum autem intrauerūt terrā pmissam fm p̄cepta domini: legitima sua p̄secuti sunt, Et hīc dicit iosephus, anteq̄ redissent in cades eos venisse ad terminos idumee et misisse nuncios ad edom p̄ libertate transitus p̄ terrā suā Quod cū p̄hibuisset moyses inde recessit p̄ desertū iter facies, Historia numeri die post mortem marie misisse scribit ad edom, Hec est iste edom frater iacob liquidū vtrū iosephus cob fuit, p̄ anticipationē, an liber numeri p̄ recapitulatōes h̄ dixerit, Nos vero sequētes ordinē historie dicim⁹ q̄ mortua maria indignū p̄ls aq̄, factaq̄ seditiōe p̄tra moysen et aaron i p̄lo: orauerūt ambo ad dñm, Quib⁹ dñs ait, Tolle virgā et congrega pplm ad petrā, et percussa dabit vob aquā, Utrum virgā q̄ fronderat: an alia vsus est moyses hīc est dubi⁹, Et tñ qz in numeris legit̄: virgā q̄ erat in aspectu dñi videt̄ fuisse virgā q̄ erat in arca Et cōgregata multitudi ne ante petrā: dixit moyses Audite rebelles et increduli, nunquid de petrā hac poterim⁹ aquā vobis eijcere, Hic autē: cū in alijs egissent moyses et aaron fiducialiter, turbati populo murmurante diffideter egerūt: qd̄ doct̄o m̄tio manifestate cognitū ē, Nō em̄ ex ope eoz aliq̄ vel verbo h̄ p̄pendi potuissent: nisi forte qz moyses q̄i dubitās dixit, Nūquid poterim⁹ rē, qz inde sensus affirmatōnis poterat elici: q̄i poterim⁹, v̄l negatōis q̄i nō poterim⁹, Cū ergo percussisset p̄us p̄ga silicē: qz desperauerat: nō manauerunt aque, Scd̄o

vero sc̄tu egressi sūt ita largissime vt biberet p̄ls et iumēta, Et dixit dñs moysi et aaron, Quia nō credidistis mihi: nō introduces populos hos i terrā eoz, Hec etiā q̄ traditiōnis: qz etiā electi desperauerūt de p̄missis et potētia dei q̄si tradicētes p̄mittēti,

De circuitu idumee,

Capitulum, XXV.

Ist moyses nū

Melos de cades ad regez edom dices, Frater tuus iacob mandauit tibi hec, obsecro vt liceat nob̄ trāsire p̄ terrā tuā, Nō ibimus p̄ loca culta: via publica ḡ diemur, nō declinabim⁹ neqz ad dextrā nec ad sinistrā Si biberimus aquas tuas: qd̄ iustum erit dābim⁹ Et r̄ndit, Non trāsibitis p̄ me, Timens tñ ne trāsirēt: egressus est obuiam in manu forti, Quāobrem diuertit ab eo israel: marie qz de p̄ceptat ei, Nō pugnabis aduersus fratrem tuū, Circuitusq̄ idumee: egrediet̄ de cades: et incedens per desertū arabie, p̄trāsiet̄ archim metropolim arabum: q̄ nūc petra dicit̄ venit ad montē hor qui est in finib⁹ terre edom,

De morte aaron,

Capitulum, XXVI.

Hi locutus est

Idñs ad moysen Pergat inqt̄ aaron ad pplm suū, Non intrabit terrā p̄missiōis eo q̄ incredul⁹ fuit ori meo Tolle aaron et filii ei: cū eo: et duces eos coram omni p̄lo sup̄ montē hor, Cū nudaueris patre stola pontificali: indues ea eleazar cui pontificat⁹ accessit p̄ etate p̄mogenito p̄ ignem absumpto, Et fecit moyses qd̄ p̄ceperat ei dñs, et mortuus est aaron in mōte hor In deuteronomio d̄r muscera loc⁹ sepulture aaron, q̄ vsqz hodie mōstrat̄ in mōtis vertice, Popul⁹ p̄o fleuit eū, xxx. diebus, Mortuus est autē, xl. ano egressiōis, cū esset, cxxij. annorū, eodē anno q̄ et maria mēse, v. qz apud bebreos d̄r sedebach, apd̄ rhomanos augustus, p̄ma die mēsis fm lunā,

De victoria post votū anathematis

Capitulum, XXVII.

Quinqz audisset

Chanane⁹ q̄ habitabat ad meridie venisse illuc isrl: pugnauit, cū eo et obtulit

nult et adduxit ex eo predā. Israel aut̄ uouit dño: q̄ si traderet eū dñs i manus suas ciuitates eius anathematizaret. quod fecit. Et uocauit nomē loci ill' hōrma .i. anathema. Forte hic ē loc' q̄ sup p. anticipatiōē uocat' est hōrma. Anathema d̄ ab anathene. i. hūsum ponere. qd̄ est deuorare. i. uoto deuorūz ab usu nostro separe. cum scz res uota z redō dita: sursum in templis ponebatur. Et nota q̄ olim generalis populus terre. pmissio nis dicitur est chana neus. Unde hic nomine generalis uocat eos qui erant ad meridiem. Tunc em̄ septem ppli. pprijs uocabantur noibz in ea. z ille. pprie dicebat chanaanē: qui habitabat maritimā.

De serpente eneo cōtra ignitos serpētes.
Capitulum. XXVIII.

Profecti de mō

Pte hoz uenerūt in salmana: ubi cepit pplm̄ tedere itinerē z laboris dum circūirent terrā edom. et murmurauit cōtra moysen. Ideo misit dñs in populum ignitos serpentes. q̄ dicebant igniti: qz minimi z ueloces erāt ad modū scintillarū. Uel ut alij tradūt tactū ueneno inflammabant vsqz ad tumorē z ruborē igneū. Rogauerūtqz moysen ut oraret p̄ eis. Cui dñs ait. Fac serpentē eneū z pone i pertica in medio populi eminentē. et quicūqz percussus fuerit a serpente. respiciat euz z uiuet. Et factus est ita. Hunc secum semper habuerūt filij israel. et magnifice reposit' ē in hierusalē. Tandē ob cultū superstitiōis quē populus ei exhibebat cōminuit eū in puluerem rex iuda.

De scopulis torrentiū qui gestierūt.
Capitulum. XXIX.

De profecti

I quas mansiōes uenerūt ad torrentē zareth. quē transferūt siccis pedibz ut mare rubrū. Quē reliq̄ntes castrametati sūt i armon. Qui ut ait ioseph' fluuīus est a mōte arabie descendēs: z p̄ deserto fluens in stagnū asphaltidē erupit: diuidēs

moabitidē z armōnicā. Quidā uolūt armoricā ciuitatē eē q̄ est in deserto. z p̄minet in finibus amorrei De hoc transitu israel p̄ terram illā psequit liber numeri in hūc modū. Cū dicit in libro belloz dñi. sicut fecit i mari rubro sic faciet i torrentibz arnon. Scopuli torrentiū inclinati sunt uel gestierūt: ut requiescerēt in arnon. et recumberēt in finibz moabitariū. Hunc locū sufficienter expositū non memini me legisse. Aug' dicit forte fuisse librum sic uocātū apud chaldeos. vñ egressus abraā erat Uel apud egyptios: apd̄ q̄s sapientiā didicerat moyses. in q̄ de hoc trāstitū p̄betatū fuerat. Uel aut̄ fines inter duas gētes sibi p̄stituerent bello actū fuisse putāt. qd̄ p̄pter magnitudinē sui bellū dñi uocatur est. qd̄ bellū liber ille p̄scripsit. Quidā dicit hystoriam totā de filiis israel dici librū bello rum dñi. in qua frequēter dicitur dñs p̄ eis pugnasse. Et maxime dicit hebrei in terra illa amorreos manu potētū hebreoz fuisse delatos. et isti legūt dicit: p̄ dicit. qz etiā in hebreo ita est. Sup hoc dicit in retractatiōibz belloz dñi: et legit sic. Unde. id est d̄ arnon. dicit. id ē dicit. et fiet memoria in libro bello rum dñi. in hystoria ista cū leget a posteris fiet aut̄ mēto de ea talis. Sicut fecit dñs in mari rubro pdendo egyptios. sic faciet in torrentibz arnon perdēdo amorreos. Moyses dixit Futurū faciet: nos dicimus p̄teritū sic fecit. Qd̄ etiā sequitur Scopuli inclinati sūt z. Similiter ambigūe exponit. Tradūt hebrei immensam multitudinē amorreoz in cōuallibz torrentiū z scopuloz arnon posuisse insidias israelitis. ut trāsentes in cautos p̄merēt. dñm uero latitantes oppressisse rupibus hincinde inclinatis. ita ut labētia scopuloz extenderent in arnon. ibiqz requiesceret id ē finitret. Fuerunt q̄ dicerēt describitis tuz arnon. qz cū scopuli p̄rupti z altissimi sint i deserto. paulatim inclinant hūc liādo donec req̄escant. i. finitret iuxta arnon. Potuit esse ut alij scopuli montiū inuioz z minoz corā israelitis inclinatis sūt ut de facili trāsiret. qd̄ forte erat p̄dictū in benedictiōe ioseph. ibi donec ueniret desideriū collū eternoz. Et forte de eodē dicit dauid. Montes exultauerūt ut arietes zc.

Numeroꝝ

De cantico ad puteum
Capitulum. XXX.

De eo loco appa

e ruit eis puteus, id est, hoc loco venerunt in altum locum: ubi monstravit domino foderunt puteum. Unde subdit Quia hunc puteum foderunt principes duces multitudinis in datore legis. In domino hoc tamen in hebreo non legitur. Et ascendit aqua de puteo donec super rediret. Forte in signum quod exinde pugnaret, et hostes supergrederentur in hunc modum: et obruerentur. Quo visio cecinit israel carmen istud. Ascendat puteus etc.

De morte seon regis amorreorum et regis basan.
Capitulum. XXXI.

Gressus populi

e aliis mansiones pervenit usque in bamoth. Hec est nomen hoc mansionis: scilicet vallis in regione moab: in vertice phasga. Id est, supra montem illum. Vel forte adeo mons ille magnus est quod in vertice habet colles et vales. Inde misit israel nuncios suos ad seon regem amorreorum ut transiret ei per terram suam concederet. Qui noluit. Imo cum exercitum egressus ei obviam in deserto pugnavit cum israel, et percussus est in ore gladii, id est in instantia. Josephus

Exponit quod dixerat vallis in vertice phasga

Vel saltim circa terram suam: sic fecerat elau et moab, quod legitur in deuteronomio.

dicit plurimos ex eis siti perisse, alios ruentes ad fluvium laculis terre fixos, fugientes ad menia fundibularijs percussos. Occisus est ergo seon: tulitque israel omnes eius civitates ab arnon usque iaboch, inter quas caput regni erat ezebon: et habitavit in eis. Dicit iosephus hanc terram inter tria flumina sitam quasi naturam insule habentem et opulentissimam. Arnon fluit a meridie, iaboch a septentrione, quod in iordanem descendit: cuius nomen tradidit iordanis ab occidentem. Cumque transisset israel fluvium iaboch: et ascenderet per viam basan: occurrit ei og rex basan in ezebal, quem percusserunt cum populo suo usque ad interitum: et possederunt terram eius. Tunc terra hec

Civitates sunt quarum altera est caput regni altera finis.

quam habuerunt ultra iordanem non fuit de terra promissionis, quod patet, quia moyses hanc intravit. Profectusque castrametati sunt in campestribus moab, ubi trans iordanem hiericho sita est.

De itinere balaam et quod locuta est asina.
Capitulum. XXXII.

Idens balac fili

v li sephor qui tunc rex erat in moab, quod fecerat amorreo: timuit et ascitios seniores madian qui proximi regis eius erant amici consuluere quid facto opus esset dicentes. Populus hic debet nos: sicut solet bos herbas usque ad radices carpere. Misitque eorum consilio ad balaam filium beor artolium qui habitabat super flumen amonitarum ut veniret et malediceret populo huic. Audierat enim quod benedictus erat cui benedicebat balaam: et maledictus cui maledicebat. Audierat etiam quod israel non vincebat in arcu et gladio: sed ordo fusa ad deum suum. Visumque est eis commodum excreta istorum in oratione divinare. Cumque venissent ad balaam seniores moab et madian ferentes munera divinationis in manibus, causamque vie exposuissent, dixit eis balaam. Manete hic hac nocte donec videam quid dixerit mihi dominus. Dominus enim prophetas se mentiebat, licet in sacrificando consuleret demones. Forte demonem qui sibi loquebatur dominum vocabat. Dixitque ei dominus in nocte curam populi sui geres. Non eas cum eis: nec maledices populo huic: quia benedictus est. Mane surgens balaam dixit se prohibitus a domino. Rursum misit ad eum balach viros plures et honoratos, muneraque maiora et ampliora promissit si malediceret populo. Quibus ait balaam. Si dederit mihi balach domum suam plenam auri: non poterunt mutare verbum domini. Obsecro manete hic etiam in hac nocte. Et ait dominus ad eum nocte. Surge vade cum eis, ita dicitur: et quod precepero tibi facias. Mane strata asina profectus est cum eis. Et iratus est dominus et stetitque angelus domini gladio euaginato in via contra balaam. Putaverat enim propositum capere cupiditate promissorum disponebat quod populo malediceret: licet prohibuisset dominus. Iosephus videtur velle quod dominus iratus quasi ironice dixerit ei, vade cum eis. Quod quia non intellexit obstitit ei angelus. Cum autem vidisset asina angelum: quem tamen balaam non videbat: timens deviauit in agrum. Quas cum verberibus reduxisset balaam ad semitam iterum stetit angelus in angustiis maceriarum

rum quibus vinee cingebantur: timensque asina iussit se parietem et attriuit pedem sedentis. At ille verberabat eam. Iterum stetit angelus in loco angusto ubi nec ad dexteram nec ad sinistram poterat deviare. Timensque asina: cecidit sub pedibus sedentis. Qui cum vehementer fustibus cederet latera eius: aperuit dominus os asine: et ait Cur percussis me ecce iam tertio. Qui respondit. Illud iussisti mihi: vineam habere gladius ut percuterem te. Assuetus iste monstris ad vocem asini non expavit. Proinde aperuit dominus oculos balaam viditque angelum stantem in via cum gladio: et adoravit eum. Cui angelus. Perversa est mihi via tua. et nisi asina declinasset occidisses te Cui balaam. Peccaui. et nunc si via mea tibi est contraria: revertar. Cui angelus. Vade. sed caue ne aliud quam preceperam tibi loquaris.

De arithmetica balaam et eius prophetia.
Capitulum, XXXIII.

Im ergo iret

balac occurrit ei in extremis finibus moabitarum. magnifice suscipiens eum dedit ei munera. Cui contestatus balaam ait. Non potero loqui nisi quod posuerit dominus in ore meo. Ascenderuntque pariter excelsa montis. ubi extremam partem populi intuebantur. Abserrant autem ab exercitu domini stadiis. Dixitque balaam ad balac. Edifica hic septem aras: para totidem vitulos: et eiusdem numeri arietes. Cumque imposuissent ambo vitulum et arietem super aram: dixit balaam regi. Sta iuxta holocaustum vadam si forte occurrat mihi dominus et quod iusserit loquar tibi. Cumque abisset: posuit dominus verba in ore eius. Qui rediens coram omnibus assumpta parabola. vel incepta ratione sua. ut hebrei habent. ait. Quomodo maledicam populo cui benedixit dominus. Habitabit solus inter gentes: et non reputabitur. singularis erit pro omnibus et innumerabilis. Hortatur anima mea morte iustorum: et fiant nominissima mea horum similia. Contristatus balac ait. Quid est quod agis. Duxitque eum ad altum locum excelsum montis phasga. Unde aliam partem populi videre possit. sed errore gerillius putans omnia locis inesse et temporibus et deum sic cur hominem posse mutari. Cumque iuxta modum predictum statuissent ibi septem aras: et imposuissent holocausta. iterum posuit dominus verba in ore eius: et revertens ait. Non est idolum in iacob: nec simulacrum in israel. Dominus deus eius cum eo est. Non est augurium in iacob

nec divinatio in israel. Surget ut leo: et quasi leena non accubabit donec deuolet predam. Id est terra chananeorum. Tunc ait balac. Saltem nec benedicas eis: nec maledicas. Itaque duxit eum super montem phegor: statuitque septem aris: impositisque holocaustis per singulas non abiit balaam sicut ante ut augurium quereret. Sed elevans oculos vidit israel comitantem in tentoriis pro tribu suas. et irruente in se spiritu dei ait loquens de se. Dixit balaam filius beor. Homo cuius obturatus est oculus auctoritatem sermonum dei. Quasi pulchra tabernaculo la tua iacob. Hebreus habent et translationem. Qui genis. Cuius oculus revelatus est. Tunc idem est sensus. Quia dum dormiret: in somnis vidit hec que dicebat. Unde et obturatus erat oculus carnis: et revelatus oculus mentis. Unde et sequitur. Qui cadit et aperit oculos eius. Hebreus plenius habet. Qui ponit. qui collocat se in lecto. Addidit etiam apertam de saule prophetiam dicens. Tolle propter agag regem eius et auferet regnum illius. Quod factum est sauli. quia peccerat agag regi amalechitarum. et post direxit verba ad populum. Qui benedixerit tibi erit et ipse benedictus. qui maledixerit in maledictione reputabitur. Cumque irasceret balac dixit quod in discessu suo daret et consilium quid faceret adversus populum hunc. Iterumque assumpta parabola ait. Dicit stella et iacob et surget virga. id est maria ex israel. et percutiet duces moab: et vastabit omnes filios seth. quod est. vastabit totum genus humanum quod secundum carnalem in bonis coteret et malos perdet. De seth enim totum genus humanum est: de quo fuit noe. Filii enim cain diluvio perierunt. sed in hoc vaticinium dicitur venisse magos in iudeam visa stella. et tunc exstitisse apud eos scripta balaam super hac re. Prophetavit quoque quod israel idumeos et amalech qui fuit principum gentium pugnantium contra eos subiret sibi. Prophetavit etiam quod assyriam vastaret. etiam cineos qui erant de fortissimo genere. scilicet de ietro. Addiditque. Venient in trieribus de italia: et superabunt assyrios: vastabuntque hebreos: et ad extremum spiritus peribunt. Monarchiam predictam romanorum. et in fine temporum destructione reges sibi et romano imperio. Dicit iosephus eum prophetasse ad huc totum orbem futurum eorum habitaculum in

Numeroz

eternum etiam insulas. Et cum pars prophetie sit impleta: reliquum pro certo credimus implendum.

De amore mulierulaz inistatus est israel beelphegor. Capitulum, XXXIII.

Irrexit balaam

I vt rediret in locuz suuz, Lucez in finibz madian valediceret balac z suis: sicut dedit eis vt ygenes quaruz specie illud posset castitas circa tentoria israel eueniis venalibz mitterent. qz iuuenes ad se declinantes ite rari sibi allidere laborarent vt eos trasgre di leges patrias faceret et deos colerent alie nos. vt sic deo suo irato eis vel ad modicuz tempus humiliarent. Deo em eis ppitio: nec bella nec pestis aliqua eos corripere. Fecerunt ita madianite. tñ et de moabitidz virginitibus misse sunt: sed pauce. quia naturaliter sunt deformes. Lo tpe morabatur israel in sechim: et fornicatus est cu filiabz moab qz vocauerunt eos ad sacrificia sua: et comedere rit idoloribz sua. z adorauerunt deos ea ruz: et inistat? e. i. p. se? crat? isrl beelphegor idolo madianitaru.

Exenia peregrinoruz sercula. Unde peno dochtium.

Inistio as no inistioz Unde inistio scholarum litteris.

idolo scz tentiginis: que grecia pziapu dicit. Iratusqz dñs dixit ad moysen. Tolle cunctos pncipes ppli tui z suspende eos s solē i patibz: vt auertat furor me ab isrl. Forte qz subditos no corripiebāt: duces tribuū volu it suspendi. Vel potius pncipes. i. auto res huius idolatrie. Unz statim subdes dixit moyses ad iudices isrl. Decidat vnusqzqz pncios suos qz inistati sē beelphegor De zelo phinees. Capitulum, XXXV.

Radit iosephus

I qz pnceps in tribu symeon zamri filia cuiusda potētis madianitarz duxerat qz dicebat corbz: qz vxore subete in qz da solenitate alijs ducibz o imolantibz: n tpe imolauit. Quāobre cū moyses ecclesiā gre gasset z eos culparet: no noiatim tñ: qz tur

ba erat i causa, ille corā oibz hffessus ē se alie nigenā duxisse idola colere. nec tyrānicis legibz qz sibi moyses posuerat obnoxii eē qz sub figmēto legis z dei grauiori seruitute pmebat pplm qz egiptij cui pprium auferes bat vtuēdi arbitriū. z discedes coraz oī turba qz flebat añ fores tabernaculi dñi itrauit tabernaculū vxoris. Mirabant autē oēs qz mortu? nō fuerat. Surgēs qz phinees filius eleazari de medio multitudis. z arrepto pugione ingressus ē post illū lupanar. z cū inuenisset coeūtes pfo dit ābos in locz genitalibz. cessauitqz plaga et occisi sūt. xxiiij. milia: forte a dño p plagā aliquā pcedētem qz tūc cessauit. Sz ioseph? videt velle qz plurimi iuuenes zelo phinees accessi. multa milia ppli pculserunt. Locut? est autē dñs ad moysen. Hostes vos sentiat madianite. pcutite eos. Hoc factū ē postea cū moyses misit exercitū z pculsit madianitas. Ut forte sicut pculsi fuerāt filij isrl. voluit etiā tūc dñs mulieres occidi qz subuerterāt eos.

Secundus numerus bellatoz.

Capitulum, XXXVI.

Postquam vero

P sanguis noxtioz effus? ē. dixit dñs ad moysē et eleazarū. Nume rate summā filioz is rael qz ad bella pos sunt pcedere a vigin ti annis z supra per domos et cognatio nes suas. Feceruntqz ita: et inuenti sūt. dc. B. z B. dcc. z. xxx inter qz nullus fuit eoz qz numerati fue rant a moysē et aarō preter iosue z caleph. Et ait dñs. Istis diuis detur terra. pluribus maiorē partem dabis. z paucioribus mino rem. Quod nō est in telligendum de tribubus vel familijs: sed de domibz. Terra enim eque diuisa

Sic cōtinuabimus capitulū istud. post qz p malicia ipozum dñs iam oēs deleuerat qz supra numerati erant apti pugnare z postqz multo tpe pro diffidentia sua errauerant in deserto pcepit dñs d nouo numerari aptos i bello

Sorte distribuenda eque diuidenda sunt ne forte ineqlitē fors daret pluribz partem minorē z ecouerfo.

Fin sortes data est tribubus et quilibet tribus sorte equales partes dedit familijs. familie vero iuxta numerum capituli domibus diuiserunt sine sorte maiores et minores portiones. Flumen rari sunt quos leuite a

meseyno et super xxiiij. Reduc ad memorias multa generis masculi quod supra distinctum est inter tribum familiam et domum. et intelliges

quod dicitur quod alio non est intelligendum. De iure successionis hereditarie. Capitulum. XXXVII.

Unus autem sal

phat quod non reliquerat filium non est numerata. Audientes autem quicquid filie ipsius quod numerat dare terra steterunt ad ostium tabernaculi coram moysen et eleazaro et tota multitudine. et dixerunt. Pater noster mortuus est in deserto. nec pro peccato suo. nec habuit mares filios. cur tollit nomen eius de familia. Date nobis possessionem inter cognatos nostros. Quarum causam retulit moyses ad dominum. qui ait. Iustam rem postulat filie salphaat. Ad filios autem israel loquens. Homo si mortuus fuerit absque filio. ad filiam transibit hereditas. quod versus hodie consuetudo obtinet. Quod si nec filiam habuerit. transibit ad fratres eius. Quod si nec fratres habuerit. transibit ad patruos. Quod si nec hos habuerit. transibit ad eos qui propinqui sunt

De substitutione ioseph. Capitulum. XXXVIII.

Tris quoque dominus

ad moysen. Ascende in montem abarim et contemplantur terram quam daturus sum filiis israel. et post ibis ad populum tuum. Non enim intrabis eam. Cui moyses. Prouideat dominus de spiritu ois carnis hominum quod sit super multitudinem hanc. ne sit populus domini sicut oves sine pastore. Cui dominus. Tolle ioseph et statue eum coram eleazaro et ois multitudine et impone manum tuam super caput eius ut audiat eius sicut audiuisti te ois synagoga filiorum israel. Fececitque moyses ut dominus imperauerat. cognovitque uniuersa multitudo quod ioseph pro morte moysi antecederet eos. Utrum autem tunc vel post ascendit moyses ut videret terram certum non est. sed certum est quod ascendit. et prope terram videre potuit. Quod si tota vidit. miraculose factum est.

De libaminibus Lapi. XXXIX.

Recepitque dominus

pro moysi de iugis sacrificio. et de sacrificijs legalium solennitatum. Sed quod non offerebat hostiam sine libamētis suis. de his breuiter permittendum est. Libamen vel libamentum erat similia oleo glutinata et vinum quod cum hostia adolebant. ut legimus quasi panis. et vinum et caro domino offerent. Cuius vero hostie proprium libamen determinatum erat. Pro agno si mille decima pars ephebi. vini quarta pars hin vel ephebi offerebat. Erant autem ephebi et chorus mensure aridorum. hin et batus liquidorum. Pro vitulo de similia tres decime. de vino media pars hin. Et forte tres decime erant integre de tribus ephebi. vel de vno ephebi.

Choro enim. xxx. stinet modios. ephebi tres aridorum. hin et batus liquidorum. pus tollebat tur decima. Iterum nouem partes decimabant. et tertio decimabant reliquum. et sic erant tres decime vni ephebi. Pro ariete de similia due decime de vino tertio pars hin. Eadem erant libamenta hirci. Si quis legas. pro agno de similia dari decimam decime. intelligendum est de consueta decima decimam autem quasi decimam decimatōis. vel decimam decimantem. Vel ipsa decima ephebi iterum decimabant. et hec decime decima dabatur pro agno quasi quidam. Vel ponitur idem est decima decime. quod decima ephebi. Est enim ephebi decima pars chori.

De iugis sacrificio. Capitulum. XL.

Rius autem de iugis

sacrificio videamus. Iugis sacrificium vel indeficiens quod dicitur fiebat de sumptu publico. Hanc offerebat agnus annuiculus in holocaustum cum libamētis suis ut tota die cremaretur in odore suauitatis domino. Quo imposito super altare sacerdos cum prunis et tymiamate et lor intrabat tabernaculum. ponebatque prunas cum tymiamate super altare incensum. et hoc vocabatur summatio sacrificij. Tunc etiam quatuor de septem lucernis mortificabat. In vespe ponebat sicut alii agnus in eundem modum. Et intrans cum tymiamate sacerdos. accedebat ois lucernas. et sic tota nocte in altari erat odor suauis domino. Vespertinum tamen sacrificium melius erat et pinguius matutino. quod sepe in die propter illud plura imponebant. Et inde dicebat illud gratius domino. quod pinguius dicimus nos gratius.

Numerorū

qz mortē dñi factā vespe significabat. Hos agnos qdā tradūt de sūptu tradi sacerdotū. Josephus pō de publico: q etā q̄tidianā d̄ sūptu sacerdotū oblationē d̄ eterniat. Offerebat em̄ sacerdos in dieb; vicis sue assariū farine oleo misce, z modica decoctioe indurate, medietatē mane, z medietatē vespe sup altare. In hūc modū ecclia manet vespe offerit dño laudes z cōpletorū, vel post in p̄ma z cōpletorio offert cōfessionē ad mutuo orādū tanq̄ iuge sacrificiū, qz sacrificiū n̄m deo est spūs tribulatus z humillatus.

De sabbato z oblationibus eius,

Capitulum. XLII.

Olemitates le

Sgales erāt septē. Sabbatū, neomenia, p̄phase, p̄tecostes, festū clāgoris, festū p̄tiationis, scenophegia. Sabbatū interpretat̄ req̄es, z p̄or̄ dicit̄ festū dñi, qz cū aliā festa instituta z nominata sint ab aliq̄ euentū vel ope eoz h̄ d̄: sabbatū, qz de in coquitur. Inde ē forte qz p̄uilegiatū ē in duobus: qz in eo nō licet cibū parare: nec vltra mille passus ire. Dicit̄ aut̄ h̄ festū legale: nō q̄n̄z aū legētiā ab exteris q̄busdā nationibus obseruatū fuerit sabbatū, s; qz sub lege p̄mo obseruatū ē ex p̄cepto. Ea die p̄ter iuge sacrificiū offerebāt duo agni āncullū im̄maculati cū libamēt̄ suis in holocaustum.

De neomenia, Capitulum. XLIII.

Comenia sonat

Innouatio lune. Ficos ei nouū mene lune interpretatur. Quia q̄ iudei in legitimis suis lunationes p̄ mensib; habebāt ex lege, diē noue lune vocabāt kal̄, legales: z erat dies ferialis ap̄ eos. Ea die offerebant vitulos duos, arietē vnū, agnos anniculos septē cū libamēt̄ suis p̄ singulos. Hircūq; p̄ declinatōe pcc̄i cū libamēt̄ suis, om̄ia hec in holocaustum.

De p̄phase, Capitulum. XLIII.

Quartadecia die

Quarta die primi mensis ad vesperū comedit̄ agnū pascale, et nox illa dicebatur p̄phase, i. transit̄, p̄t̄ causas sup̄ius dicit̄as. Eadē dicebat̄ pascha, i. immolatio. Sequenti die inchoabat festū azymoz qd̄ ptelabāt septē dieb;. Quoz dies p̄ma z vltia so-

lennis erat z ferialis ab oī ope fulli. Quē ezechiel addit de festo p̄me diei apl̄s, z alibi d̄ decima die q̄ tollebat̄ agnū. An̄ z p̄m̄ mensis solet cōpari, vij. in solēnitatib;. forte moy ses cā breuitatis p̄rāsūt. Vel multa ad amplandū cultū dei supaddita sūt, q̄ ezechiel p̄sequitur. sic in sabbato de portaz aptioe z p̄ceptis. Post p̄mā diē solennē, i. xvj. luna torrebāt igni spicas recentes, z grana manibus cōfricata in modum faris fracti offerebant dño assariū vnū, cul̄ pugillū vel drāchmā vnā adolebat sacerdos sup altare: restū quū erat eius. Pro hac oblatioe qdā putauerūt h̄ festū nō solū azymoz dici: sed etā festū nouoz errātes, qz legūt nisan q̄n̄q̄ vocari mensē nouoz. Ab hac, xvj. die dicit̄ iosephus nūerari septē hebdomadas: post q̄s statū erat pentecostes. Alij dicūt eas nūerari ab altera die sabbati qd̄ erat i dieb; azymoz, qz lra historie videtur sic sonare. Alij ab ip̄a p̄ma die azymoz: ne plures q̄. i. dies inter pasca z pentecosten inueniātur. In his dieb; septē p̄ singulos dies offerebātur in holocaustum eadē hostie: que etiam in neomenia cum libamēt̄ suis.

De pentecoste, Capitulum. XLIII.

Entecoste sonat

Pinquagesim̄. Pentacon ei grece, i. latine, hebraice asarta. Al̄ p̄te-

coste, ipsa quinquagena dierū, quibus cōpletis immittēs vltima dies dicebat̄ festū p̄m̄, i. cōsecutiū vel p̄secutiū, i. diez. Fiebat autē in memoriam date legis: q̄. i. die ab exitu d̄ egypto data ē. Eadē solēnitas dicebat̄ festum hebdomadaz qz supputatis vt dicit̄ crū ē, vij. hebdomadibus: ab altera die sabbati azymoz fiebat. Q̄ si volum̄ se q̄ iosephū sabbatuz

dicem̄ h̄ p̄mā diē solennē azymoz, dicebat̄ etā festū p̄mittuoz, qz tūc de nouis frugib; offerebantur duo panes duoz assaroz de

Scdm̄ h̄ inuenies Dum completerentur dies pentecostes.

Certior sentētia est a prima die azymoz quinquagesimū esse pentecosten, z a secunda quinquagesimū esse secundaz diē pentecostes in qua offerebātur panes noui, sicut secunda die azymoz grana, z ita duo dies quinquagesimi leguntur numerati.

alphica siccata facti s; iosephū z fermētati. z ideo nil ex eis sup altare ponebat. z cū eis due agne in esum tm̄ sacerdotū. z nil ex eis i crastinū relinqui pmittebat. Erat z h̄ festus septē dierū. z p singulos offerebant eedē hostie q̄ etiā in neomenia z dieb; azymoz cū libamēt; suis. Tñ v̄i velle ioseph; tūc imolari vitulos tres arictes duos. agnos quattuordecim.

Tres p̄mitte fruguz offerebant domino. scz colligēdaz. eden; darū. referuandarū. Colligēdaz in manūpulis. z in pasca. Edēdaz in panib; z in pentecosten. Referuandarū que referuabantur. z de istis ad plus dabat quadragesima pars ad minus decima.

De festo tubaz. Capitulum, XLV.

Prima die mēsis

Septimi duplex erat solennitas. neomenia. z festū clangorū vel tubaz. Tñ. Buccinate in neomenia tuba In q̄ buccinabāt cornib; pecorinis. qz ea die liberat; est isaac ne imolaret; pecore substitu; to. p eo. Dicebat etiā festū septimoz. vel sabbatū mēsiū. qz hic septim; mēsis fere totus erat solēnis. Ea die p̄ter oblatōes neomenie offerebant in holocaustū vitulos vn̄. aries vnus. anni anniculi septē. hirc; p̄ peccō cū libamētis suis. Tradit; qz subintroductū ē a iudeis de cereis. vt p ignē imolatōez isaac paratā significarent. Item a moderniorib; translati sunt cerei ad decimā diez que est. p mortuis. forte pro spe resurrectōis.

De festo propitiacionis.

Capitulum, XLVI.

Quinta die eiusdē

mensis erat festum propitiacionis. qz ea die rediit moyses ad eos referē deum eis placatum sup offensam vituli p̄statilis. Ea die ieiunabāt hoies z iumēta et pueri septēnes a vespa vsq; ad vesperā p memoria mortuorū. Tñ etiā dicebat dies afflictōis. Dicebat qz dies expiatiōis. qz ea die sanguine vitule ruse expiabat tabernaculū z altare vt p̄dictū est. Et fiebat cinis ex eo ad expiatiōz imūdorū. z ipsi expiabant a peccatis illius anni p

emissione hirci apompeij. Erat em̄ oblatio diei illi; vitul; vnus. aries vn̄. agni anniculi septē. hirc; p̄ peccō cū libamētis eoz.

De scenophegia.

Capitulum, XLVII.

Tridecima die

eiusdem mensis erat scenophegia qd sonat fixio tabnaculoz. In q̄ septē dies habitabāt sub ymbracul; i memoria. xl. ānoz. in q̄b; fuerūt in tabernacul; in deserto. Tñ z festū tabnaculoz dici solet. Pro telabāt aut septē dieb; qz p̄ma z vltima solēnes erāt. Octau; etiā dies erat solēnis. nō qz eēt d̄ scenophegia. s; qz ea die pueniebāt ad faciendā collectā. forte in vsus pauperū. vel in alios vsus cōes. Tñ z scenophegia. qnq; legit esse festū octo dierū. Sed p̄ies illi nō seruiert ogdoadi. Tradit; qz in q̄ttuor dieb; inēposit; a die decima vsq; ad hāc. hebreos obseruare ieiunia. Tradit; ioseph; q̄ i his septē dieb; ferebāt i manib; ramos myrti z salic;. z sumitates palmar;. virgulas mali p̄fici. Fiebatq; de cūct; frugib; terre oblatio dño in grātiacionez. Oblatio p̄o septē diez hec erat. Pr̄ima die offerebant in holocaustū vituli. xiiij. arictes duo. agni anniculi xiiij. z hirc; p̄ peccō cū libamētis eoz. Eadē oblatio arictū z agnoz hirci fiebat p singulos dies seq̄ntes. s; de numero vituloz vn̄ subtrahēbat; i dies. In sc̄da. xij. in tertia. xij. in quarta. x. in q̄nta. ix. in sexta. viij. in septia viij. In octaua q̄ erat solēnis offerebat aries vn̄. vitul; vn̄. agni anniculi septē. z hirc; p̄ peccō. cū libamētis eoz. Forte i. viij. dieb; facta ē subtractio vituloz. vt i summa fieret. lxx. in memoriā eoz q̄ in. lxx. aīab; intrauerūt egyptū. He sūt oblatōes holocaustoz in. viij. solēnitatib;. z fiebat de publico. Nō p̄t h̄ celo sabbat; in desinēs sacrificiū. nec hostie spontanee vel nc̄arie. Et nota. qz ille tres solennitates q̄. viij. dieb; p̄telabant; p̄cipue dicebant. Et sabbatū qd̄ interueniebat i illis dieb; dicebat; sabbatū sabbatoz. quasi sabbatū festoz. Alias festiuitates adiecit his hebrei p̄t varios euent;. sic encenia z phurim. id ē festū hester. sed nō dicunt; legales. id est non sunt in lege institute. Nota solennitates p̄fatas tres. pasca. pentecosten. et scenophegia dictas cerimonias a cereis. id est. luminibus. vel a carie. z mene. quod est de

Numerorū

fectus, qz tunc debet in nobis sordes defice
re quasi carimonte. Vel a carendo munis,
id est officijs seruilibz qsi carimonte. Vel a ce
rere vbi summa veneratio pstita e sacri rbo
mantis illuc delatis vrbē a gallis capta.

De votis. Capitulum, XLVIII.

Didit quoqz

a dñs de votis mulierz, Vidua
vl repudiata quicqd vouerint
vel in q iuramento se pstrinxerint implebūt
Filia vel vxor tenent ex voto vl iuramento:
nisi pater vel vir pstraxerit statim vt audie
rit. Si em statim pstraxerit: irrita sunt pol
licitationes eaz. Ipse vero peccatum porta
bit cum audiuert si tacuerit et postea contra
dixerit. Vir aut omne iuramentū vl votū im
plebit: nisi forte de continentia.

De destructione madian z prede diuisione

Capitulum XLIX

Zerū locutus est

i dñs ad moysen. Alciscere filios
israel de madianitis: et sic collige
ris ad populū tuum. Armavit q moyses o
singulis tribubz mille viros electos. scz. xij.
milia. pfectisqz eis phinees filiū eleazari. va
sa qz sancta z tubas ad clangendū tradidit
eis. Quis pfecti hostes viceit. Quinqz reges
z oēs viros eoz occiderūt. vides, viculos z
castella stāma psumpsit. balaam qz interfece
rūt gladio. mlies z puulos. pecora z oēm
supellectile in predā duxerunt. Dū aut redi
rēt moyses z eleazar: z oēs pncipes synago
ge egressi sunt in occursum eoz extra castra
vitisqz mulieribz irat. moyses dixit ad eos
Cur feminas reseruaistis. Hōne ipesūt q de
ceperūt filios israel. Interficate oēs q noue
rūt viros: z oēm masculū. p gies tm reserua
te. Feceruntqz ita: z reseruate sunt virgines
xxxij. milia. Et ait moyses. Quia peccastis:
erit imūdi. qz occidistis l terigistis mortuos
extra castra erit septē diebz. z purificabimīs
ni tertio z septio die aq asperionis. Preda
etiā quā tulistis purificabit. Aurū z quicqd
trāsire p ignē pōt: igne purificabit. Qd autē
ignē nō pōt sustinere: aq expiationis purga
bitur. Dixitqz dñs ad moysen. Tolle sum
mā eoz q capta sūt. ab hoie vsqz ad pecus.
z diuides predā ex equo inter eos q pugna
uerūt: z reliquā multitudinē. De parte vero

eoz q pugnauerūt separabis dño vnā aīaz
de quingentis: z dabis eā eleazaro. Et mes
dīa p parte multitudinis accipies qnqua
gesimū caput: z dabis leuitis. Duo facti pnci
pes exercitus accesserūt ad moysen: z dixē
runt. Recensuimus numeruz pugnatorum
quos dedisti nobis: z nec vnus quidem dez
fuit. Quā obrem offerimus in donarijs doz
mini. quod in preda aurū potuimus inueni
re. perichelides. armillas. anulos. dextralia.
murenulas. vt dep.
ceris dñm p nobis. A per. qd est circū. z
Susceperunt autez chele qd est brachiū.
aurū moyses z elea dicit pichelides. qsi
zar: z intulerūt illud ornamentuz brachij.
in tabernaculum.

De sorte duarū tribuū z dimidiē.

Capitulum LI.

Ili autez ruben

f z gad z dimidia tribu manasse ha
bebāt pecora multa nimis. Et vi
dētēs amozreā. basan. z galaad. aptas peco
ribz alendis: rogauerūt moysen vt terrā hāc
eis pstraderet. Estimās at moyses ob timo
rem pugne z laboris h eos qfuisse malignos
eos appellauit: eo q fratribz in erūna pstitēti
bus ipsi vellēt delictari. Ipse p polliciti sūt
q mulieres z puulos in tutis locz ordiarēt
caulas ouibz z iumētis stabula fabricarent.
ipsi p armati pcederēt frēs suos donec eos
introducerēt ad loca sua. Sub hac aut pdi
tione terrā seon regis amozreoz. z og regis
basan suscepit. Porro filij machir filij ma
nasse obtinuerūt galaad. Jair p filij manas
se occupauit vicos eius. z vocauit eos ano
thi air. id est villas iair.

Catalog. xliij. mansionū. Cap. LI

Vnitur hic ca

p talog mansionū ab exitu d egypti
pro. fuerit at an trāsitu maris ru
bri. iij. ramesse. socho. ethan. phiyroth A
marī rubro vsqz ad syna. viij. marah. helim.
iamsuph. qd sonat mare rubrū. vel scirpeū.
Jam em mare: suph rubrū vel scirpeū interp
tat. z potuit esse lacus scirpeus. quia hebrei
quālibet aquaz cōgregationē vocāt mare.
Post iamsuph desertum sin. defeta. balus
raphidim. solitudo sinai. A mōte sinai vsqz
ad cades. xxi. sepulcra cōcupiscentie. ascē

roth, rethmō, pbaref, lemna, rethsa, sedatha, mons sepher, areda, maceloch, thaat, thare, melcha, esmona, moseroth, baneitachā mōs gallaad, ietebata, ebronā, asiongaber, cades A cades vsq; ad campestrā moab nouem, mons hoz, salphana, pbinon, oboth, ieaba, rīm, dybon, gad, belmon, reblataim mōtes abarīm, campestrā moab,

De urbibus leuitay z suburbanis, Capitulum. LIII.

Zerū locutus est

I dñs ad moysen, z distinxit terminos terre, pmissionis, ab ortu z occasu, meridie z aq̄lone, Et noiauit pncipes tribuū, q̄ trāsito iordane cū iosue z elezaro terrā diuiderēt, Precepitq; leuitas in oib; tribub; dispfos habere, xlvij, ciuitates ad inhabitandū, z a muris forinsec; p circuitū terram mille passuū obrinere: in q̄ suburbana essent ad pecora eoz; alenda, Et q̄b; ciuitatib; sex essent refugij, tres vltra iordanē, et tres citra, de quib; in deuteronomio dicit,

De matrimonio cōtribulum, Capitulum. LIII.

Cefferunt autē

a filij machir filij manasse ad moysen z dixerūt, Filie salphaat fratris nr̄i hñt nobiscū sortē ex pcepto dñi, Si ergo nupserint viris tribu alteri, qz filij eaz; sequent tribū patris, minuet hereditas nr̄a et sortū distributio pfūdet in iubileo Occasione ḡ filiaz salphaat, lex hec pmulgata est a dño p moysen, Dñs viri ducant vxores de tribu z cognatione sua vt hereditas pmane at in familijs: ne cōmiscant tribu, sed manent vt a dño sepate sunt zc,

Historia deuteronomij, cap. j.
Epilogus cū additionibus z determinationibus ca. ij.
De ciuitatib; refugij trās iordanē, ca. iij.
De pcepto dilectionis ca. iij.
De decima secunda, ca. v.
De appellatione populū ad summum sacerdotem, ca. vj.
De iusticia regis ca. vij.
De maleficis abijciendis, ca. viij.
De talione legis, ca. ix.
De timidis z sollicitis remouendis ab exer-

citu, ca. x.
Ne fedus intrent cum gentibus ca. xj.
De his quibus nō erat fas intrare ecclesiaz del, ca. xij.
De phibitione prostibuli, ca. xij.
De plagis qz maior erat q̄ dragenaria, ca. xij.
De suscitatioe seminis z modis discalcian; di, capitulum, xv.
De semine agrorum, ca. xvj.
De deletionē amalechitar, ca. xvij.
Qz moyses tradidit deuteronomium leuitis capitulum, xvij.
Canticum testimonij, ca. xij.
De morte moysi postq; bñdixit plo, ca. xij.

Historia deuteronomij, Capitulum. L.

Quinta et vl

qtima distinctio h; hystorie dicitur elledebarim: qd̄ sonat, Hec sūt p̄ba, Brece at dicitur deuteronomij, h; sc̄da cūda lex, Deuteronomij se cūda: nomia lex Et h; noie qd̄ errātes dixerūt duas esse leges, Unā datā a dō: q̄ in pcedentib; libris p̄tinet, Alterā datā a moyse: q̄ in h; libro, Attendētes in assertionē sui error;: qd̄ de illa legē supra, Locut; est dñs ad moysen z ad oēm israhel, De ista dicitur, Locutus est moyses, Ad hec dicebant q; multa h; legunt q̄ nō supra, quedā q̄st; p̄traria, qd̄ nō fieret si hic esset p̄dictoz; repetitio, Verū sentiendum est, qz hic pentateucus non est nisi lex vna, q̄ etiā ab apostolor; alijs sepe vocatur lex moysi qz lex dei, Hebreus etiā vocat hos qnq; libros thozath, id est legē, nec ob aliud dicitur liber hic lex sc̄da, nisi qz p̄dicta hic iterant; q̄si lex iterata, Iterant; hic etiā tria: tribu; de causis, p̄teza z ceremonie ad cōmēdationē memorie z ipoz; p̄firmationē, Beneficia dei ad roborandā dilectionē dei in illis, Flagella que sustinuerunt murmurātes ad incutiendū timorē, Si vero in hac lteratione videtur aliqua predictis inesse contrarietas in supficie verbor;: in intellectu tamē nulla est, Fuerūt etiā qui dicerent hūc libru; factū a iosue transito iordane, qz legit in p̄ncipio, Hec sunt verba que locut; est moyses trans iordanem, Pro situ em̄ terre, p̄missio: nis sacra scriptura dicitur p̄suevit: vltra iordanem vel citra, Dicitur tñ liber moysi, vel